

УО «МИНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ДВОРЕЦ ДЕТЕЙ И МОЛОДЕЖИ»
Управление по образованию администрации
Центрального района г. Минска
Государственное учреждение образования
«Гимназия № 34 г. Минска»

Республиканская выставка-конкурс детского
творчества
«Салют Победы – 75!»

Номинация «Стихотворение»

РАЗМОВА З ПРАДЗЕДАМ

Автор: Булойчик Иван, учащийся

II «А» класса государственного
учреждения образования
«Гимназия № 34 г. Минска»
8 лет

Педагог: Якубова Жанна Ивановна

Присвечана

Булойчыку Міхаілу Паўлавічу,

удзельніку Другой Сусветнай Вайны, уладальніку 24
узнагарод, сярод якіх - медаль «За адвагу» і ордэн
«Чырвонай зоркі». У 2020 годзе яму павінна было
споўніцца 100 год.

- Колькі год табе, дзядуля?
- Мне ўжо сто, унучок, мінула.
- Ого! Сталы ты ўжо! Мабыць, бачыў шмат чаго?
- І сапраўды, у мой XXвек
Шмат вынаходак здзейсніў чалавек.
Прыёмнік, пыласос і розных шмат машын,
І нават злётаў на далекую Луну.
Але пра гэты век ёсць у мяне і горкі ўспамін -
Пра жорсткую сусветную вайну.
- А што, за стужкі каляровыя ў цябе на пінжаку?
- Не стужкі – узнагароды, атрыманыя ў баю.
Не пінжак – ваенны кіцель, і, каб яго насіць,
Было патрэбна ў Чырвонай арміі служыць.
- Мабыць, былі ў цябе цікавыя прыгоды?
- Так, былі. Схапілі языка мы ў палон
І прывялі яго да камандзіра ўзвода.
І выдаў ён нам тайну, дзе знайсці нямецкі гарнізон.
- Ого! Дык ты ў мяне герой, дзядуля!
- Любы - герой, унучок, хто ішоў пад кулі.
Нам медалі з таварышам уручылі,
Так ваявалі мы, краіну баранілі.
- Ці вылажыў ты гэта ў Ютуб, а, можа, у Інстаграм?
- Не! Пісалі пісьмы мы да нашых мам.
І нашы родныя з самотай канверцікі чакалі.
І пісьмы гэтыя пасланнем для патомкаў сталі.
- Як сувязь з камандзірам вы трымалі?
Як дадзеныя ў штаб перадавалі?
Ці карысталіся сучасным вайберам?
- Зноў не! Усе сведкі ішлі па доўгім правадам.
- Цікава час з табой, дзядуля, праляцеў,
Ды трэба рыхтаваць урокі, як бы не хацеў!
І правілы вучыць, і парашаць задачы.
Цяжка гэта. Лепш, канешне, пагуляць на дачы.
- Ці жадаў, дзядуля, ты вучыцца ў школе?
- Вельмі я жадаў, але працаваў у полі.
Не было ў маёй сям'і вялікага багацця
І я павінен быў матулі дапамагаць.
- Якое цяжкае жыццё пражыў ты, мой дзядуля!
І вельмі ж я цябе шкадую і шаную.
Цяпло майго сардэчка, абдымкі і малюнкi –
Мае табе да свята падарункі!

Моей прабабушке Татьяне Лыткиной, труженику тыла, посвящается...

Таисия Гущина

ГУО «ЦДО ДиМ «Эврика» г. Минска»

Могла бы ходить на танцы,
Могла бы собирать цветы,
Могла бы учиться, влюбляться,
Если б не было войны....

А пришлось ей делать танки,
Чтобы бить врага наповал,
Чтобы Родину защищали,
Остановили фашистский вал...

А ведь ей всего лишь 17,
Но вся сила её труда,
Приближала Победу нашу
И иначе она не могла...

Слава нашим прадедам

Шацкая Мария

ГУО «Гимназия № 9 г. Минска»

Наших дедов и прадедов славим,
Погибших и оставшихся в живых,
Они орду фашистскую сдержали.
Мы ж помним храбрый подвиг их!

Мой прадед Родину бесстрашно защищал,
Сначала партизаном, потом артиллеристом был.
За землю, за родных, за нас он всех стоял.
Он миномётчиком был самым молодым.

Мой прадед, знаю, воевал отважно,
И вспоминал, как погибали братья и сыны.
Он со слезами говорил о самом важном:
«Каб толькі не было вайны!»